

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta Coiuta v[ir]gine [et] martyre. Cap[itulum]. cvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense februario occurrentibus

Fo. lxiij.

Quem saucta rogauit: ut eas theophyllo deferat: quod et factum est. Propter quod cum theophilus rosas inuissas tempore hyemis asperceret: et miraculum considerasset: couersus est: et post decollationem virginis et ipse temeriter in equuleo leuauit: ac duxit tortus: tandem gladio cedente martyris consumatus. Passa est autem virgo Christi. viiij. idus februario.

De sancta Dorothea virginine. Cap. ciiij.

Dorothea altera vita. Hugo apud alexandriam tempore maximi et maximi imperatoris passa est. Quae ut octavo libro ecclesiastice historie traditur: nobilis progenie orta Christo domino seruiebat: votum virginitatis emiserat. Sed maximus in partibus egypti existens pudicitie hostis et fidelis: christianos mares ad deorum culturam: virginines ad voluptatem obsecrana: rotis nubibus provocabat. Dum igitur virgo Christi ab eodem pro adulterio imperit: accepta dilectione timens virginitatem amittere: nocturno silentio clam aufragit: et heremus petens orationibus et ieiuniis multo tempore vacans in pace quietuit. cuius exemplum multe virginis imitatae sunt. hec ibi.

De sancto moysi abate. Cap. ciiij.

Dyses abbas in deserto de scythi penitentiam egit. Qui fratri a se petenti sermonem dixit: ut in sua cella sederet: et ipsa cum vniuersa doceret. Cum quidam frater senex infirmatus in egyptum velleret ne fratres nimis grauaret: prohibebat eum moyses abbas ne iret: quoniam in fornicatione inciditeret. Qui contristatus est nimis: tam infirmitatem suam quam senectutem considerans. Et contra abbatis inhibitionem discessit. Qui cum virgo quedam ex devotione seruiret ille conualescens eam violauit. Que concepit et peperit. Senex et infantem in vincis suspicis: in die magno festivitatem que erat in scythi et ecclesia cuius multitudo fratrum intravit. Et puerum cuius lacrymis oibus ad sui confusione et aliorum exemplum ostendebat: et spiritum filium inobedientie fore dicebat: ac ut nemo de senectute presumeret admonebat: nec non ut pro se orarent omnibus supplicabant. Qui moyses abbas penitentiam imposuit: et ille ad celum reversus ad pristinum statu rediit. Tremendum quidam qui peccauerat abbati moysi misserunt iudicandum. Qui accepto sacco pleno harena venit ad eos. Et interrogatur ab eis quod hoc esset: respondit quod erant peccata sua post se currentia in similitudinem harenem ponderosa: que ipse non poterat videre: qui tamen venerat aliena iudicare. Ille autem hoc audientes fratres pepercerauit. Hec in vitis patrum. Qui igitur autem abbas moyses in domino: et agitur eius festum septimo idus februario.

De sancto Oysse abbe alio episcopo saracenorium. Cap. ciiij.

Oyses alius abbas ethiops natione epius saracenorum fuit: ut habeat in historia tripartita. Hic postmodum ab egyptis castigatus: et fuisse effecrus propter multas culpas a domino suo expulsus: latrociniis et homicidiis deductus est. Tandem exemplo sanctorum anachoritarum ad penitentiam provocatus: et christianus ac monachus effecrus est. Fuitque discipulus eius doctri abbatis. cuius sanctitatis exemplo omnia diabolique figurae deuicit: et demonibus admodum terribilis fuit. Deinde ad sacerdotum ordinem ascendit: et sepraugintimannis in heremam seruire studuit. Cum autem pmo clericus factus esset: et epus ei superpellicem imposuit: dixit ei epius quod factus fuerat nimis candidatus. Ille vero quiescuit ab episcopo: an a foris: an ab intus: quod diceret quod dealbatio exterior sine interiori nihil prodest. Volens autem episcopus eius pariteriam comprobare: dixit clericis suis: ut quando ad altare accederet: eum cum iniuria expelleret. Deinde de ipsius insequeentes quid loqueretur audirent. Pronuncientes ergo cum foras dicebant. Eri foras ethiops: nam ethiops niger erat: quod egressus inter se dicebat: quod illi optime fecerat ipsius expellendo: eo quod cum homo non esset inter homines stare presumpsisset. Hic autem sex annis in cella inclusus sterit: quibus nulla necessitate existit: panem solum comedens et aquam ad mensuram debenos: toracis nocte stans apertis oculis orabat: et iterationes quibus somnis fatigabatur deuinceret. Transactis sex annis oibusque iterationibus supatis ex charitate ductus nocturno tempore cellas monachorum circusbat: et aquam aliquando a decem: aliquando a duodecim: aliqui a viginti deferens stadiis: omnium fratrum lagenas ipsebat: factaque mane nesciret quod eet ad cellam redibat. Qui nocte quamdem ut eum ab hoc ope euerteret: quod ad mortem in dorso percussit: quod mane facies reprobatus: et quod eet agnitus ad eum rugiturum per fratres reduxit fuit. Qui igitur in pace in deserto scythi vii. idus februario. lxxv. discipulis derelictis.

De sancto Augustino epo. Cap. cxv.

Augusti episcopus in britannia martyrium passus est. Hic enim postmodum auguste civitatis britannie etate ac virtutibus pueritus cursum traxit per martyrium copiens eterna meruit suscepit premia. vii. idus febr. ut ait ado.

De sancta Eulalia virginine et martyre. Cap. cxiij.

Diuina virgo et martyris apud alexandriam sub Decio cesa re passa est agere diuino praeside. Quis ut

Liber

habetur sexto ecclesiaste historie libro: beatum metranū senē volentem impia verba proferre: fuit omne corpus eius membrum fustibus colli: vultumq; eius ac oculos acutis calamis terebrari. Deinde ipm extra ciuitatem electus lapidibus macari: ut superius dictū est secundo kalen. februarij. Post hec tubente in q̄smo preside locutā virginē adorare idola recusantem: pagani pedibus innectentes: et per plateas ciuitatis hinc inde trahentes horrendo sup pūcio corpore discerpserunt. Sicq; christo spiritum reddidit sexto idū februarij.

De sancta Apollonia virgine et martyre.

Lap. cxiij.

Pollonia

virgo et martyris apō alexandriam sub Decio cesare passa est agente divino preside predicto. Quā pagani detentā ad idola perducentes iussu presidis adorare cogebant. Quod cū illa execraretur persecutores ipsius omnes primū dentes excusserunt. Deinde copioso igne accenso cū minarentur visum se eam incensuros: nisi cum eis impia verba proferret: paululum quidem intra se metipsam deliberas: repente de manibus impiorum prospicit: et in ignem quem parauerat: profiliuit. Sicq; igne combustam in odore suasitatis suauissimum christo hostiam obtulerūt quinto idū februarij. Cuius corpus vna cum reliquiis coiure virginis et metranī martyrum a christiani aleksandrie sepultum est.

De sancto Ausberto episcopo.

Lap. cxiij.

Ausbertus epus fili⁹

sircanij illustris cū esset iuuenis: andragafinam virginem filiam ilustris roberti officialis lotharij regis francorum: satis renrente tandem a parentibus coacte desponsauit uxorem. Nam cum ab annis puerilibus deo virginitatem vouisset: virum omnino accipere recusabat. Cum autem deū lachrymis propulsasset ut eius pudicitiam conservaret anteq; a viro traducta esset: subito graui in faciem lepra percutitur: et a consortio hominum separatur. Sicq; dispensante andoeuo episcopo a viro repudiatur: et in cenobio virginum iuxta monasterium beluaci situm virgo ipsa sacro velamine consecratur. Sed post dies modicos a lepra mūdata: priorem speciem reassumpit. Que et post modum eiusdem loci abbatissa facta est laudabiliter visit. Ausbertus vero uotis exemplo reliqua aula regia in qua inuiste morabatur: de voluntate lotharij regis monachus effectus

Tertius

est in monasterio fontanelle: sub sancto vande gisillo abbare. Deinde ab andoeuo episcopo presbyter consecratus: theodorico regi nondū regnanti: cum ad regnum ascensurum predixit. Et in hūis signum in agro ipsius theodorici tempore hyemis herbam virulentę pdixit: que usq; in prefens ibidem perpetua viriditate conspicitur. Successit autem vande gisillo in regime monasterij fontanelle. Ac deinde post beatum Andoeum ad episcopatum rothomagense electus fuit. Quā uiri bonus pastor: commissi sibi gregis dominici mirabilē curam egit. Sed tandem regi pipino: quis falso tamē de pditione suspect ab eodem apud altū monte in exilium accusatus est. ubi in pace vita finit. v. idū februarij. Cuius corpus dū inde transfferre visum est oculos tertio aperuisse. Sepultusq; est ad presens apud beluacum virtutibus clarens.

De sancto Amonto confessore et abbate.

Lap. cix.

Monius confessor

vir crudelissimus originis dyadicus discipulus fuit. Qui a iumenture usq; ad mortem pter panem assūm nūlī vñq; comes dīt. Nunq; uisus ē irascē: aut furans: aut mentīs: aut vanum vel asperū vel infirmum protulisse sermones. Cum athanasio episcopo romā tendens et rediens: nullū ciuitatis edificium vel opus spectabile preter apostolorum et laterā: ecclesias cōspectissime narrauit. Electus aliquādo in episcopū aurē sibi p̄cedit: ut sic uiri mancus et mutilatus episcopatu iudicaretur indignus. Et dum adhuc omnino hoc non obstante electioni insisteret: protestans q̄ sibi lingua precideret: dimissus est. Ignē de domo vicinorum assūmens: nec in quo deferret patrū habes prunas inustis vestibus in sinu portauit. Quicūd in pace apud cyprum. v. idū februarij: ubi et sepultus est.

De sancta Scholastica virgine.

Lap. cx.

Scholastica virgo

beati benedicti soror ab ipso in fantie tempore domino dedicata in monasterio fuit. Ad quā vir dei semel per annum visitandam venire cōsuecerat. Quadā die cum discipulis ad eam ex more descendit. Qui totum dīm in sacris colloquīs deducēt: incumbētibus iaz nocris tenebris simul cibū sumptserit. Et ergo adhuc ad mēsam sederet: et tardio: schola pro traberet: sanctimonialis virgo fratrem rogauit: ut ibi secum eadem nocte permanēt diuinis ea sermonibus refoueret. Quod ille offimode fas cere denegauit. Et cū tanca esset in celo serentas: ut nec parua nudecula appareret. Scholastica insertis digitis manū sup mensam posuit;